

עת"א 53858/03/16 - חליף נימר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון- פלילי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 53858-03-16 נימר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	חליף נימר (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל 3. פרקליטות מחוז צפון- פלילי

החלטה

בפני עתירת אסיר במסגרתה מבקש האסיר כי בית המשפט יורה על:

* לאפשר לעותר לשהות בתא מעצר נפרד -בתנאי הפרדה, כדי שיוכל להתרכז בקריאת חומר הראיות במשפט המתנהל נגדו. לטענתו, העובדה שהוא שוהה עם אסירים נוספים בתא איננה מאפשרת לו להתרכז.

* לאפשר לעותר להחזיק ולעשות שימוש במחשב "מעוקר" המתאים לצפיה בפורמטים דיגיטליים, וכן מעבד תמלילים מסוג WORD כדי לערוך בקשות, כתבי בי-דין וכו'.

* לאפשר לעותר לשאת איתו בנסיעותיו לדיונים כל חומר משפטי ו/או כל חומר אחר הקשור לדיונים ולניהול הגנתו.

* לספק לו בלוקי כתיבה וכלי כתיבה.

* לאפשר לעותר להחזיק ולהשתמש בתקליטור מסוג "תקדין".

* לאפשר לעותר להחזיק ולהשתמש במדפסת פשוטה להדפסת מסמכים וכתבי בי-דין.

* לאפשר לעותר גישה ואפשרות להגיש בקשות ו/או הודעות לבית המשפט באמצעות פורטל "נט המשפט".

* לספק לעותר דפי הדפסה בגודל 4A.

נימוקי הבקשה

העותר החליט לנהל את הגנתו בתיק הפלילי המתנהל נגדו, בעצמו ושיחרר את עורך דינו מייצוגו על רקע חילוקי דעות ואופן ניהול הגנתו, "וזאת למרות שעשתה כמיטב יכולתה ובמסירות רבה".

העותר טוען כילא יגרם כל נזק לשב"ס אם ביהמ"ש יעתר וייענה בחיוב לסעדים המבוקשים.

נסיבות אישיות של העותר

העותר הינו "עצור עד תום ההליכים", לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו מספר רב של עבירות מרמה, זיוף וקשר לביצוע פשע. זוהי כניסתו ה- 5 של העותר לכלא.

המדובר בכתב אישום חמור המכיל 34 אישומים ומתפרש על פני 40 עמודים. העבירות בוצעו, לכאורה, בתחום רב ובאמצעות מחשב.

כתב תשובה

* אין מקום להחזקתו של העותר בהפרדה רק על מנת שיוכל "להתרכז" בקריאת החומר המשפטי. ההפרדה נועדה לתכלית אחרת (כמפורט בסעיף 19 לפקודת בתי הסוהר) ומשמשת כלי אחרון להשגת מטרת ההפרדה כמפורט בפק"צ 04.03.00 - שעניינה הפרדות.

* באשר לחפצים שהעותר מבקש לאפשר לו להכניס לתאו ולהחזיק בהם. לעניין המחשב - אסיר רשאי להחזיק בתאו מחשב, רק אם מדובר באסיר הפרדה והמצוי בהפרדה פרק זמן העולה על 6 חודשים, ולצורך לימודים כלשהם.

* בכלא בו שוהה העותר קיים מחשב "מעוקר" שנועד לשימוש כלל האסירים. במחשב זה מותקנת תוכנת "תקדין" ומעודכנת.

גורמי הכלא שהתייחסו לבקשותיו של העותר מציינים כי הוצע לעותר לצפות בדיסק ולהשתמש במחשב בכל יום **במשך שעותיים**, אולם הוא סירב לכך.

המשיבה מפנה להלכה בעניין זה לרע"פ 159/13 שפירו נ' שב"ס.

* בבית הסוהר קיים משטר של פיקוח ובקרה על חפצים אותם רשאים אסירים להחזיק בתא, המבוסס על מכלול שיקולים וביניהם שיקולים ביטחוניים, שיקולים בטיחותיים ועוד.

המחשב המעוקר, העומד לרשות האסירים, הינו מחשב מעוקר והוא חסום לכל היציאות והכניסות, הפיזיות והאלחוטיות, לרבות כניסה ויציאה U.S.B., חסימת WIFI, חסימת בלוטוס וחסימת כוּן D.V.D./C.D., וזאת על מנת למנוע חיבור מודם אלחוטי ויצירת קשר עם גורמים עברייניים חיצוניים, מניעת קשר אסור, והעברת מסרים בין אסירים וכן למניעת הכנסה של חומרים אסורים באמצעות "דיסק און קי", העלולים לפגוע בסדר הציבורי בבית הסוהר, בשלומם של האסירים, הסוהרים והציבור בכלל.

* שב"ס מאפשר לעותר כמו לכל אסיר אחר, את התנאים להגיש בקשות, הודעות וכתבי בי-דין, לרבות אפשרת לרכוש כלי כתיבה, דפים, ניירות העתקה, שליחת מכתבים, שליחת פקס ב מקרים דחופים באופן המאפשר לאסירים את זכות הגישה לערכאות. בנוסף לכך, קיימת האפשרות לעותר להעזר בעו"ד, בבני משפחה וסוהרים לצורך הדפסת בקשות או עתירות.

* לסעדים אותם ביקש העותר ישנן השלכות רוחב, ועל כן לא חרג המשיב מסמכותו כאשר דחה את בקשתו הגורפת של העותר, וכאשר קבע את רשימת החפצים המותרים להחזקה ע"י אסיר כשהוא בבית הסוהר.

באשר לכלי הכתיבה ומכשירי כתיבה, העותר רשאי לרכושם באמצעות חנות המכר בהתאם לפק"צ 04.33.00.

* מבדיקה פרטנית בעניינו של העותר מתברר כי מופקדים לחשבונו בבית הסוהר הפקדות כספיות רבות והוא נוהג לרכוש מוצרים במרכז המכר.

* המשיב התיר לעותר, באופן חריג ויוצא מהכלל, להחזיק, **ללא הגבלה** את כל החומר המשפטי בעניינו, למרות שעל פי פק"צ 04.33.04 אסיר רשאי להחזיק עד 2 קלסרים בלבד.

* באשר לחומר המשפטי, מבירור עם יחידת נחשון עולה כי לעותר התאפשר לקחת לנסיעותיו את כל החומר המשפטי הנחוץ לו להגנתו.

לאחר שבחנתי את טענות העותר ואת כתב התשובה, נראה לי כי דין העתירה להידחות.

על מנת לאפשר לנציב שב"ס ולשב"ס למלא את תפקידם - ניהול בתי הסוהר והחזקת עצורים ואסירים הנתונים במשמורתם, העצורים עד תום הליכים והמורשעים שנגזר דינם לעונש מאסר, נדרשים כללים כפי שנקבעו בפקודת הנציבות והמבוססים על ההוראות שבפקודת בתי הסוהר. הכללים נקבעו על מנת ליתן מענה למגוון כמעט אין סופי של עניינים, כאשר מצד אחד על מנת לאפשר מצד אחד ליתן בידי שב"ס כלים על מנת שיתאפשר לו למלא את התפקיד שמוטל עליו ומצד שני להבטיח קיום זכויות ואופק שיקום לאסירים, ובכפוף למגבלות המתחייבות מהעובדה שמדובר באסירים/עצורים שחירותם נשללה ע"י החלטה שיפוטית על כל הנובע מכך.

אכן, העובדה שמהאסיר נשללה חופש התנועה, אין בה כדי לבטל לחלוטין את זכויותיו ואת הצורך להקל על תנאי ההגבלה ולשמור על מידתיות, כן שלילת חופש התנועה לא תפגע בזכויות אחרים בסיסיות, במידה בלתי סבירה ובלתי

מאוזנת.

אחד מעקרונות העל במענה לפניות ועתירות אסירים, הוא עקרון השוויון בין האסירים אשר הנתונים שלהם דומים והם משתייכים לאותה קבוצת התייחסות, תוך עריכת איזונים נחוצים.

שיקול הדעת ניתן לנציב ולשב"ס. לגבי נושאים מסויימים נקבע בפסיקה שהם בליבת שיקול הדעת הנתונה לשב" ולגורם המנהלי.

בכתב התשובה מצאתי שיש בו את המענה והאיזון הראוי מבלי לפגוע בעקרון השוויון ותוך שימת לב לנתונים הפרטניים של העותר.

תפקידו של בית המשפט בעתירות אסיר הינו תפקיד של ביקורת שיפוטית על החלטות הרשות המבצעית/המינהלית לא מצאתי במענה שניתן לעותר חוסר סבירות המצדיק התערבות.

אין מקום לאפשר לעותר לשהות בהפרדה רק על מנת שיוכל להתרכז. תכלית ההפרדה הינה שונה. הגורם המינהלי איננו מוסמך ואיננו רשאי להחליט על הפרדה שלא לצורך אחת מהתכליות שבסעיף 19א לפקודה.

גם כאשר מדובר בזכות מהותית ויסודית מבין זכויותיו של האסיר עדין נתון הדבר לשיקול דעתם של הגורמים המוסמכים.

היענות גורפת לבקשת העותר, עלולה לגרום לפגיעה חמורה ביכולת השליטה והניהול של בית הסוהר ולסיכונים נוספים כפי שהצביעה עליהם המשיבה בכתב התשובה. התשובות שקיבל העותר לפנייתו הינן מאזנות באופן סביר את האינטרס הפרטני של העותר עם שאר האינטרסים שהגורם המינהלי רשאי, צריך, ואף חייב לקחת בחשבון.

לא ניתן לסיים את ההחלטה מבלי להתייחס לכתב האישום שהוגש נגד העותר, כתב האישום מכיל עשרות עמודים ובהם פירוט העבירות ב- 34 אישומים שונים: תמצית האישום, הנאשם יצר תשתית ויכולת לזייף מסמכים מסוגים שונים ובכלל זה שיקים, תעודות זהות, תעודות ביטוח ושטרות כסף. הנאשם החזיק ברשותו בפורמט דיגיטלי, חותמים רבים ושונים של בתי משפט, בתי דין דתיים, לשכת ההוצל"פ, בנקים, בנק הדואר, עורכי דין שונים, נוטריונים וכיוצא באלה. כך שיכול היה לצרף כל חותם מבין שורת החותמים הארוכה שהיתה ברשותו לכל מסמך אותו חפץ לזייף. הנאשם החזיק בתבנית לזיוף תעודות זהות, שכללה שבלונה דיגיטלית של תעודת זהות וספחים של תעודת זהות. בנוסף, החזיק במרשם האוכלוסין של מדינת ישראל, וכן יכול היה לאתר את פרטיו האישיים של כל אזרח ולהפוך מסמך הנחה להיות תעודת זהות של אותו אזרח. כך גם לגבי פורמטים רבים של צ'קים ותעודות ביטוח. על בסיס כל התשתית שיצר, קשר הנאשם קשר עם מספר רב של אנשים לביצוע עבירות מרמה שנעברו במשך שנים.

אשר על כן העתירה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשע"ו, 24 מאי 2016, בהעדר הצדדים.